

BUKETT

SOMMARLAND

I Sommarland, i Sommarland,
där blomma alla hagar,
och barnen gå till vik och strand
att leka alla dagar,
de långa sommardagar.
Men bortom vita vägars damm
och över dagens glada glam
och dagens ro och lekar
i heligt allvar stiger fram
den makt, som ingen ser och hör,
men vårens sådd och blomning för
till höstens frukt och nekar.
(Nek = kärve.)

JOHANNES GILLBY

TÖRNROSA

Malarna fladdrar,
mörtarna slår,
tjärnen brygger
sömbrygd vit,
syrsorna saxar
i törnrossnår:
Vad söker du här,
hur kom du hit?

Vakna! — Jag vaknar...
Var är du? — Här...
När jag kom fram
fanns ingen där.

Du drömmer en dröm
i ett främmande land:
Du känner en hand
så sval och öm
som spindelväv
över ögon och mun...
Ett sus av såv
som en viskande röst
— du väcks ur din blund
av en längtan hem
djupt i ditt bröst,
av en viskning. Vem...

Fast kallnad brinner
månen vit.
— Hur långt är det dit?
Långt är det dit...
Och stocknad lyser
stjärnan än.
— Hur längesen är det?
Längesen...

Blunda! — Jag blundar...
Om hundra år
vaknar du, undrar,
förstår.

GUNNAR EKELOF

TILL EN KONSTNÄR

Jag ville dikta naked som du målar,
så mot all blygsel vinkelrätt...
Jag ville se om ej Guds avbild strålar
än i ett oförfalskat självporträtt.

Jag ville exponera mig på jorden
i apollinisk adamsdräkt,
men först sen jag fått göra själva orden
så nakna som i Ordets morgonväkt.

Väl äro alla ord för alltid döpta
i renhet bortom ont och gott.
Men det är längesen! De blivit stöpta
sen dess i alltför mycket fult och smått.

Det är ett paradys, vi skulder sakna!
Du kanske äger det, artist!
För dig stå gärna alla Evor nakna
och frukta icke ormens arga list...

CARL SAM ÅSBERG

MATTHIAS CLAUDIUS: DÖDEN OCH FLICKAN

Gå bort! Kom inte nära!
Gå, vilde lieman!
Jag är så ung, gå, kära,
och tag dig någon ann.

Ge mig din hand, du fagra ungdomsbild!
Jag är din vän, ej kommen för att döma,
Var lugn, jag är visst inte vild,
snart skall du mjukt i mina armar drömma!

ERIK BLOMBERG